

## Arrest

**nr. 316 853 van 19 november 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT**  
**Louizalaan 112/15**  
**1050 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 juli 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat C. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) augustus 1996.

1.2. Verzoekster dient op 31 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 24 april 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 24 mei 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Abgaal-clan te behoren. U bent een soennitische moslim. U bent geboren op (...) augustus 1996 in het dorp Wayaan, gelegen in het district Barawe in de provincie Lower-Shabelle, waar u tot uw vertrek uit Somalië woonde.*

*Als kind ging u naar de Koranschool. Toen u afstudeerde was u ongeveer 18 jaar oud. Nadat u afstudeerde, hielp u dagelijks uw moeder in het huishouden, en ging u bij uw oma langs om voor haar te zorgen. Wanneer u enkele dagen het werk van uw tante in diens theehuis overnam, heeft een vooraanstaand lid van Al Shabaab genaamd A. zijn oog op u laten vallen. Hij belde u, omdat hij u wilde leren kennen. U zei dat u geen leden van Al Shabaab wilde leren kennen. Hij kwam naar uw huis om te zeggen dat hij met u wilde trouwen. U weigerde. Later kwam hij terug met meerdere mannen, maar uw vader weigerde het huwelijk. Daarop bedreigde A. u dat als u niet zou trouwen, ze uw vader zouden vermoorden. Omdat u niet wilde dat uw vader vermoord zou worden, heeft u toegegeven. U werd gebracht naar een huis verderop in de wijk, waar u met A. samenwoonde. Er werd bij dit huwelijk geen bruidsschat of feest voorzien. A. sloeg u regelmatig. U werd zwanger, en u beviel van uw dochter. Nadat u bevallen was, vroeg u op een dag aan uw man om van u te scheiden, en hij sprak de scheiding uit. U woonde sindsdien terug bij uw ouders, en u heeft hem in die periode niet meer teruggezien. Daarna trouwde u met uw tweede man, M. Dit was wel een huwelijk waar u mee instemde en dat gevierd werd met uw familie en bureu. U geraakte opnieuw zwanger. A. kwam terug naar uw dorp, en vernam dat u hertrouwd was. Hij kwam naar uw huis toen uw vader en moeder er ook waren, en jullie werden allemaal meegenomen en opgesloten. Hij beschuldigde u ervan dat u met iemand anders getrouwd was, terwijl u nog steeds met hem gehuwd was. Uw vader werd ervan beschuldigd dat hij u aan M. had gegeven, terwijl u nog gehuwd was met A. De ouderlingen kwamen bemiddelen. Ze verklaarden dat A. reeds de scheiding had uitgesproken. Uw vader werd die dag vrijgelaten. U werd ter dood veroordeeld, maar aangezien u zwanger was, konden de ouderlingen om uw tijdelijke vrijlating vragen. Zij stonden borg voor u, en u mocht terug naar huis tot aan de bevalling. Na de bevalling zouden de ouderlingen u terugbrengen naar Al Shabaab. Toen u vrijgelaten werd, vluchtte u echter naar Mogadishu. U werd opgebeld door uw neef, die lid is van Al Shabaab. Hij wist dat u bij uw oom verbleef in Mogadishu en hij bedreigde u. Twee dagen later kwamen er gewapende mannen naar het huis van uw oom. De dochter van uw oom raakte gewond tijdens deze raid, maar u kon weglopen. Die nacht bent u in een ander huis gaan slapen. Uw oom bracht u naar een vriend van hem, die u naar een smokkelaar bracht.*

*U reisde op 25 maart 2022 vanuit Somalië met het vliegtuig naar Kenia. Daar nam u een volgende vlucht, u weet niet naar welk land. Vanuit dat land nam u de bus, en vervolgens de trein naar België. U kwam aan in België op 30 maart 2022, en u diende op 31 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Op 07 juli 2022 werd uw zoon A. hier in België geboren. Op 14 juli 2022 overleed uw zoon.*

*Na uw vertrek uit Somalië werd uw zus in uw plaats door Al Shabaab meegenomen. Uw moeder vluchtte samen met uw andere zus en met uw dochter naar Barawe.*

*Ter staving van uw verzoek legt u een medisch rapport neer, een akte van geboorte van uw kind, een akte van overlijden van uw kind, en een attest van besnijdenis.*

*Bij terugkeer vreest u vermoord te worden door Al Shabaab.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

***Er dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.***

*Vooreerst merkt het CGVS op dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen op fundamentele wijze wordt ondermijnd door de veelvuldige inconsistenties en tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Zo stelt het CGVS ten eerste vast dat er inconsistenties zitten in uw verklaringen rond het gedwongen huwelijk. Wanneer u gevraagd wordt of er nog andere gedwongen*

huwelijken waren geweest, verklaart u namelijk eerst dit: 'Er waren andere meisjes die onder dwang zijn getrouwd, en zij hebben al kinderen.' (CGVS, p. 17) en dan dit: 'De meisjes die weigeren werden onder dwang getrouwd.' (CGVS, p. 17). Volgens uw verklaringen was het helemaal niet mogelijk om een huwelijksaanzoek van Al Shabaab-leden te weigeren (CGVS, p.17) en kwamen dergelijke gedwongen huwelijken dus wel degelijk voor in uw dorp. Even later vermeldt u echter het volgende: 'Ik verwacht niet dat hij zou langskomen, en dat hij mij onder dwang zou meenemen. Daarvoor heb ik van niemand gehoord dat zij onder dwang werden meegenomen. Als ik het zou geweten hebben, had ik toen al weggegaan.' (CGVS, p. 20). Uw vader zou even verrast geweest zijn als u, want hij weigerde eveneens in te stemmen met het huwelijk (CGVS, p.10,18) terwijl zo iets dus zinloos zou zijn en integendeel zou betekenen dat er geen overigens gebruikelijke bruidsschat of bruidsprijs zou worden onderhandeld (CGVS, p.20) Even later spreekt u uzelf wederom tegen door toch weer te verklaren dat, voor zover u het kon herinneren, hetzelfde twee andere meisjes was overkomen (CGVS, p. 20). Daarmee geeft u dus op verschillende tijdstippen andere versies van hoe gangbaar dergelijke gedwongen huwelijken eigenlijk waren.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen over de man met wie u moest trouwen vaag, oppervlakkig en inconsistent. U beschrijft A. eerst als een van de twee leiders van Al Shabaab in uw dorp (CGVS, p.19,20), maar zwakt dat tijdens het gehoor sterk af. U denkt dat hij in de tijd tussen uw scheiding en het ontstaan van uw problemen wat ongeveer twee jaar is (DVZ, Verklaring DVZ, p.8; DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) zelfs niet in het dorp aanwezig was (CGVS, p.24,25). Het is trouwens zeer merkwaardig dat u daar niet zeker over bent. Men kan namelijk logischervijze verwachten van iemand die een gedwongen huwelijk en partnergeweld onderging, dat die goed op de hoogte blijft of hun ex-huwelijkspartner nog in de buurt komt. Er mee geconfronteerd dat u hem eerder herhaaldelijk had beschreven als een leider van Al Shabaab in uw dorp, lijkt u uw verklaringen te wijzigen door te antwoorden dat hij één van de mannen was die naar daar kwamen 'om te kijken hoe het gaat in het dorp' (CGVS, p.22). Als A. werkelijk een leidinggevende functie had binnen Al Shabaab, die uw dorp onder controle hebben (CGVS, p.13), en u een tijdlang met hem getrouwd was is het bovendien weinig plausibel dat u zo weinig over hem weet. Behalve zijn naam en dat hij lid was van Al Shabaab (CGVS, p.14,18) reikt u eigenlijk geen informatie over hem aan. Gevraagd om alles te vertellen wat u over hem weet stelt u alles al verteld te hebben (CGVS, p.19). Over wie hij is, waar hij vandaan komt, wat hij zoal deed als leider van Al Shabaab kan u niets zeggen (CGVS, p.19) en u lijkt niet eens zeker te weten tot welke clan hij behoort (CGVS, p.19). Dat u zo weinig kan zeggen over de persoon die u zegt te vrezen, en die volgens u een belangrijke functie uitoefende in uw dorp, ondermijnt natuurlijk sterk uw geloofwaardigheid.

Ten derde kan ook jullie reactie, of eerder het gebrek daaraan, op dit gedwongen huwelijk niet overtuigen. Hoewel de manier waarop u werd gedwongen tot een huwelijk duidelijk indruist tegen de religieuze wetten en de tradities (CGVS, p.17-18,22), kon volgens u niemand iets doen. Er is immers niemand die durft protesteren tegen Al Shabaab omdat zo iets levensgevaarlijk is (CGVS, p.17,18,20). Dat kan evenwel niet kloppen, want u vertelt dat de ouderlingen van uw dorp niet alleen onmiddellijk voor jullie zijn komen pleiten na jullie arrestatie door Al Shabaab, maar dat hun interventie ertoe leidde dat u en uw vader werden vrijgelaten, waarna u zonder noemenswaardige problemen kon wegvlugten uit Al Shabaab gebied (CGVS, p.14,24).

**Dat u onder dwang moest huwen met een lid van Al Shabaab maakt u dus niet aannemelijk doorheen uw verklaringen.** Aan uw problemen die hieruit voortgevloeid zijn kan logischerwijs ook geen geloof worden gehecht.

Dit wordt verder bevestigd door uw weinig realistische bewering dat Al Shabaab niet op de hoogte zou zijn geweest zijn van uw nieuwe huwelijk (CGVS, p.24). U geeft voordien namelijk de indruk geeft dat Al Shabaab steeds op de hoogte is van de geringste zaken die er gebeuren in het dorp, dat volledig onder hun controle stond. Dit blijkt uit de volgende verklaringen: 'zij hebben daar mensen die daar informatie stuurt', 'zij hebben vrouwen die in het dorp wonen', 'er zijn mensen die voor hen werken, maar niet aan de mensen laten tonen', en 'de mensen die overtredingen begaan, zijn de mensen die worden betrapt met een camera' (CGVS, p.13). Ook zegt u dat A. een leidinggevende was in het dorp, en dat hij toen hij u zag in het theehuis, gemakkelijk aan anderen kon vragen wie u was (CGVS, p.18). U zegt ook dat hij u heeft kunnen bellen, zonder dat u uw nummer aan hem heeft gegeven (CGVS, p. 18). U vertelt voorts dat A. tijdens uw eerste huwelijk tegen u zei dat u het huis niet mocht verlaten wanneer hij weg was. U gehoorzaamde dit, want 'de mensen hebben een vrees van Al Shabaab' (CGVS, p. 10). U vertelt zelfs dat de mensen niet naar u durfden te komen om te zeggen dat ze spijt hadden dat u gedwongen gehuwd was, omdat ze schrik hadden (CGVS, p. 20). Uit dit alles blijkt dat Al Shabaab heel goed op de hoogte is van alles wat er gebeurt in het dorp, en een schrikbewind voert waardoor mensen altijd op hun hoede moeten zijn. Als zelfs het verlaten van het huis opgemerkt zou worden door Al Shabaab, dan zou het nieuws dat u opnieuw getrouwd bent en bij uw nieuwe man woont zeker snel tot bij Al Shabaab geraken. Het is bijzonder ongeloofwaardig dat A. u eerst een jaar met rust zou laten, dan zou wachten tot u een tijdje omging met M., tot u dan met M. trouwde en zwanger van hem werd, om daarna pas in te grijpen. U vertelde overigens dat niet enkel jullie families op uw tweede huwelijk aanwezig waren, maar ook de koranleraar die de ceremonie leidde en de mannen van de wijk,

alsook de vrienden van uw vader (CGVS, p. 23). Dat A. dan pas laat van uw huwelijk zou weten, en dit terwijl er veel mensen aanwezig waren op uw huwelijk en terwijl hij bovendien leidinggevende was in uw dorp, om dan vervolgens pas laat in te grijpen, is bijzonder ongeloofwaardig. Hiermee geconfronteerd stelt u dat u eigenlijk niemand vertelde over uw tweede huwelijk en dat u ook niet rondging in het dorp om te vertellen dat u was gescheiden en opnieuw getrouwd was zodat Al Shabaab niet op de hoogte kon raken hoewel ze alles goed in de gaten houden (CGVS, p.25). Dit kan niet gezien worden als een afdoende verklaring. Zoals hierboven uiteengezet was Al Shabaab volgens u dus goed op de hoogte van alles wat er gebeurde in het dorp (CGVS, p.13), was uw gemeenschap zich bewust van uw scheiding en werd daarover gesproken (CGVS, p.21), en maakt u niet aannemelijk dat uw druk bijgewoonde tweede huwelijk geheim zou zijn gebleven (CGVS, p.23) of dat het onopgemerkt zou blijven dat u bij uw tweede echtgenoot was ingetrokken (CGVS, p.10).

Ook in uw beweerde veroordeling door Al Shabaab ontbreekt elke logica. Jullie zouden door A. beschuldigd zijn van overspel omdat hij vond dat jullie nog altijd getrouwd waren (CGVS, p.14). Nochtans wist iedereen in uw gemeenschap dat jullie gescheiden waren: u vertelde dat aan de mensen van het dorp (CGVS, p.21) en aangezien u niet langer in het huis van A. woonde maar weer bij uw ouders introk (CGVS, p.21) was deze scheiding ook zichtbaar.

Daarbij aansluitend ziet het CGVS nog een tegenstrijdigheid in uw verklaringen rond uw dochter. U beweert eerst dat het A. koud liet of u al dan niet uw dochter zou meenemen. U verklaarde: 'Ja, hij vond het oké, wat moest hij doen met de dochter?' (CGVS, p. 21). Later vertelt u dat uw moeder nog steeds elke dag telefonisch bedreigd wordt om uw dochter af te geven (CGVS, p.9,26). U zegt dat u niet wil dat uw dochter aan iemand van Al Shabaab gegeven zou worden (CGVS, p. 26). Nog even later wordt u op deze tegenstrijdigheid gewezen met de volgende vraag: 'Als A. zijn dochter zo graag wilde hebben, dan kon hij die toch gewoon meenemen toen u in de gevangenis zat?'. U antwoordde hierop het volgende: 'Hij kon het wel zo doen, maar het is niet zo geweest. Maar zelf hij heeft mij geen medeleven getoond.' (CGVS, p. 27). Dit kan niet gezien worden als een afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Het blijkt niet uit A. zijn daden dat hij zijn dochter graag terug wilde hebben. Hij had meerdere momenten waarop hij zijn dochter had kunnen meenemen, maar hij heeft dit niet gedaan. Bovendien verklaarde u dat A. leidinggevende was in uw dorp, dit getuigt van een machtspositie waarin men kan aannemen dat het voor hem niet al te moeilijk zou moeten zijn om zijn dochter te kunnen meenemen. U slaagt er niet in om hier een goede uitleg voor te geven.

Tot slot kunnen ook uw verklaringen over de gevolgen van de door u beweerde vluchtaanleiding niet overtuigen. Het is op zijn minst merkwaardig dat u niet weet wat er nadien met de ouderlingen gebeurd is. U verklaart dat de ouderlingen u vrij konden krijgen door borg voor u te staan. Als zij u niet zouden terugbrengen, dan zouden zij terechtstaan (CGVS, p. 25). Wanneer u dan gevraagd wordt wat er met de ouderlingen gebeurd is na uw vertrek, stelt u dat u dat niet weet. Uw verklaring voor deze lacune in uw kennis, is dat het niet belangrijk voor u is om dit te weten, omdat u al problemen genoeg heeft (CGVS, p. 25). U beweert wel dat uw man in 2023 vermoord werd, dus u heeft nog toegang tot informatie uit de regio. Dat u dan niet zou weten wat er met de ouderlingen gebeurd is, is bijzonder opmerkelijk. Binnen de Somalische culturele context is het bijzonder onwaarschijnlijk dat u niet begaan zou zijn met het lot van de ouderlingen van uw eigen gemeenschap. Dat geldt des te meer voor het grote belang van deze nasleep van uw beweerde problemen voor uw eigen familie, die nog altijd in Somalië woont.

Dat uw vader u wegstuurde uit Al Shabaab-gebied (CGVS, p.14,24) zonder kennelijk enige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen de represailles die de rest van uw familie zou moeten vrezen, bevestigt enkel de ongeloofwaardigheid van uw relaas. Nog steeds volgens uw verklaringen is de rest van uw familie immers pas uit uw dorp gevlucht nadat Al Shabaab een van uw zussen in uw plaats had meegenomen omdat ze uw verdwijning hadden opgemerkt (CGVS, p.7,16,26).

Ook bij de moord op M. kunnen overigens vraagtekens geplaatst worden. Jullie werden opgesloten in de periode tussen februari 2022 en maart 2022, en toch werd hij pas ruime tijd later vermoord, in 2023 (CGVS, p.8). Het is weinig waarschijnlijk dat Al Shabaab zo lang zou wachten met iemand te doden. De ongeloofwaardigheid van dit gegeven wordt nog versterkt door het volgende gegeven: wanneer u gevraagd wordt of er na uw vertrek uit Somalië nog iets gebeurd is in verband met uw probleem, zegt u niets over M. (CGVS, p. 15). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat er met uw familie gebeurde na uw vertrek uit uw dorp, vermeldt u wel meteen de problemen met uw zus, maar u vermeldt wederom niet dat uw man vermoord werd (CGVS, p. 25). Het is op zijn minst flagrant te noemen dat u weinig vertelt over de moord op M., terwijl u met deze man uit liefde getrouwd was. U vertelt zelfs niet wat er met hem gebeurd is tussen uw ontsnapping begin 2022 en de moord op hem in 2023. De beweerde moord op M. kan het CGVS bijgevolg niet als geloofwaardig achten.

Voor al deze onwaarschijnlijke elementen verzaakt u om een afdoende verklaring te bieden.

**Samenvattend kan dus gesteld worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet te lopen.**

De door u neergelegde geboorteakte en overlijdensakte van uw kind, alsook het door u neergelegde attest van besnijdenis vermogen niet om een ander licht te werpen op de bovenstaande beoordeling. Ze hebben namelijk geen link met uw vrees.

Het medische attest dat u neerlegde kan evenmin bewijs leveren voor de waarachtigheid van de door u ingeroepen asielmotieven. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Zelfs indien op basis van dit attest kan worden aangenomen dat u littekens draagt omdat u in het verleden slachtoffer bent geweest van geweld, kan hieruit dus niet blijken wie de dader was van dit geweld, laat staan welk profiel de dader dan zou hebben gehad.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type\\_COUNTRYPOS\\_UNHCR\\_SOM\\_6308b1844\\_0.html](https://www.refworld.org/type_COUNTRYPOS_UNHCR_SOM_6308b1844_0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_202312\\_21.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_202312_21.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van

de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het

Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschietsen, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower-Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

### **2. Het verzoekschrift**

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het “verbod van willekeur”.

Verzoekster citeert de bestreden beslissing en de door haar geschonden geachte bepalingen en beginselen. Zij beschrijft de begrippen vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus, waarbij zij tevens ingaat op de bewijslast en de omgekeerde bewijslast ingeval van reeds ondergane vervolging. Verzoekster verschaft een theoretische uiteenzetting omtrent de geloofwaardigheidsbeoordeling en de samenwerkingsplicht.

“Verzoeker hekelt dat de omstandigheden die zij inroept niet zouden volstaan om haar een beschermingsstatuut toe te kennen. Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd – quod non -, op zijn minst blijkt uit de informatie die verzoeker aangeeft dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

*Het CGVS had alle beschikbare middelen kunnen aanwenden om andere nodige bewijzen te verzamelen, uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS die inspanning niet heeft geleverd ;*

*Voor zover er zou van kunnen worden uitgegaan - quod non - dat verzoeker geen afdoende bewijselementen kon voorleggen dient verzoeker zijn asielaanvraag als geloofwaardig te worden bevonden, aangezien :*

- hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven ;*
- alle relevante elementen waarover hij beschikt zijn voorgelegd ;*
- de verklaringen van verzoeker zijn aannemelijk en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- verzoeker heeft zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk ingediend (verzoeker deed dit onmiddellijk bij zijn aankomst in België);*
- onder meer gelet op de hierboven staande objectieve informatie kan verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig worden beschouwd.*

*Verzoeker heeft alles coherent meegedeeld zoals dat van iemand met zijn profiel kan worden verwacht.*

*De vaststellingen door het CGVS zijn niet van die aard dat het CGVS de geloofwaardigheid van verzoeker in vraag kon stellen en overtuigt verzoeker dus wel degelijk dat hij dient te vrezen. Hij toont bijgevolg aan dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, en/of een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet."*

Vervolgens citeert verzoekster uit diverse objectieve landeninformatie over de algemene situatie van Somalië, met name het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken omtrent Somalië; een rapport van Human Rights Watch van 2022 en een rapport van Amnesty International.

### 3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om

internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4. De beoordeling

##### 4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab die haar beschuldigen van overspel, nadat ze – nadat eerder zij eerder uit het echt was gescheiden van een lid van Al-Shabaab, waarmee zij eerder werd gedwongen te huwen – opnieuw trouwde en haar ter dood hebben veroordeeld. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende overwegingen:

*“Vooreerst merkt het CGVS op dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen op fundamentele wijze wordt ondermijnd door de veelvuldige inconsistenties en tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Zo stelt het CGVS ten eerste vast dat er inconsistenties zitten in uw verklaringen rond het gedwongen huwelijk. Wanneer u gevraagd wordt of er nog andere gedwongen huwelijken waren geweest, verklaart u namelijk eerst dit: ‘Er waren andere meisjes die onder dwang zijn getrouwd, en zij hebben al kinderen.’ (CGVS, p. 17) en dan dit: ‘De meisjes die weigeren werden onder*

dwang getrouwd.’ (CGVS, p. 17). Volgens uw verklaringen was het helemaal niet mogelijk om een huwelijksaanzoek van Al Shabaab-leden te weigeren (CGVS, p.17) en kwamen dergelijke gedwongen huwelijken dus wel degelijk voor in uw dorp. Even later vermeldt u echter het volgende: ‘Ik verwacht niet dat hij zou langskomen, en dat hij mij onder dwang zou meenemen. Daarvoor heb ik van niemand gehoord dat zij onder dwang werden meegenomen. Als ik het zou geweten hebben, had ik toen al weggegaan.’ (CGVS, p. 20). Uw vader zou even verrast geweest zijn als u, want hij weigerde eveneens in te stemmen met het huwelijk (CGVS, p.10,18) terwijl zoiets dus zinloos zou zijn en integendeel zou betekenen dat er geen overigens gebruikelijke bruidsschat of bruidsprijs zou worden onderhandeld (CGVS, p.20) Even later spreekt u uzelf wederom tegen door toch weer te verklaren dat, voor zover u het kon herinneren, hetzelfde twee andere meisjes was overkomen (CGVS, p. 20). Daarmee geeft u dus op verschillende tijdstippen andere versies van hoe gangbaar dergelijke gedwongen huwelijken eigenlijk waren.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen over de man met wie u moest trouwen vaag, oppervlakkig en inconsistent. U beschrijft A. eerst als een van de twee leiders van Al Shabaab in uw dorp (CGVS, p.19,20), maar zwakt dat tijdens het gehoor sterk af. U denkt dat hij in de tijd tussen uw scheiding en het ontstaan van uw problemen wat ongeveer twee jaar is (DVZ, Verklaring DVZ, p.8; DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5) zelfs niet in het dorp aanwezig was (CGVS, p.24,25). Het is trouwens zeer merkwaardig dat u daar niet zeker over bent. Men kan namelijk logischerwijze verwachten van iemand die een gedwongen huwelijk en partnergeweld onderging, dat die goed op de hoogte blijft of hun ex-huwelijkspartner nog in de buurt komt. Ermee geconfronteerd dat u hem eerder herhaaldelijk had beschreven als een leider van Al Shabaab in uw dorp, lijkt u uw verklaringen te wijzigen door te antwoorden dat hij één van de mannen was die naar daar kwamen ‘om te kijken hoe het gaat in het dorp’ (CGVS, p.22). Als A. werkelijk een leidinggevende functie had binnen Al Shabaab, die uw dorp onder controle hebben (CGVS, p.13), en u een tijdlang met hem getrouwd was is het bovendien weinig plausibel dat u zo weinig over hem weet. Behalve zijn naam en dat hij lid was van Al Shabaab (CGVS, p.14,18) reikt u eigenlijk geen informatie over hem aan. Gevraagd om alles te vertellen wat u over hem weet stelt u alles al verteld te hebben (CGVS, p.19). Over wie hij is, waar hij vandaan komt, wat hij zoal deed als leider van Al Shabaab kan u niets zeggen (CGVS, p.19) en u lijkt niet eens zeker te weten tot welke clan hij behoort (CGVS, p.19). Dat u zo weinig kan zeggen over de persoon die u zegt te vrezen, en die volgens u een belangrijke functie uitoefende in uw dorp, ondermijnt natuurlijk sterk uw geloofwaardigheid. Ten derde kan ook jullie reactie, of eerder het gebrek daaraan, op dit gedwongen huwelijk niet overtuigen. Hoewel de manier waarop u werd gedwongen tot een huwelijk duidelijk indruist tegen de religieuze wetten en de tradities (CGVS, p.17-18,22), kon volgens u niemand iets doen. Er is immers niemand die durft protesteren tegen Al Shabaab omdat zoiets levensgevaarlijk is (CGVS, p.17,18,20). Dat kan evenwel niet kloppen, want u vertelt dat de ouderlingen van uw dorp niet alleen onmiddellijk voor jullie zijn komen pleiten na jullie arrestatie door Al Shabaab, maar dat hun interventie ertoe leidde dat u en uw vader werden vrijgelaten, waarna u zonder noemenswaardige problemen kon wegvlugten uit Al Shabaab gebied (CGVS, p.14,24).

Dat u onder dwang moest huwen met een lid van Al Shabaab maakt u dus niet aannemelijk doorheen uw verklaringen. Aan uw problemen die hieruit voortgevloeid zijn kan logischerwijs ook geen geloof worden gehecht.

Dit wordt verder bevestigd door uw weinig realistische bewering dat Al Shabaab niet op de hoogte zou zijn geweest zijn van uw nieuwe huwelijk (CGVS, p.24). U geeft voordien namelijk de indruk geeft dat Al Shabaab steeds op de hoogte is van de geringste zaken die er gebeuren in het dorp, dat volledig onder hun controle stond. Dit blijkt uit de volgende verklaringen: ‘zij hebben daar mensen die daar informatie stuurt’, ‘zij hebben vrouwen die in het dorp wonen’, ‘er zijn mensen die voor hen werken, maar niet aan de mensen laten tonen’, en ‘de mensen die overtredingen begaan, zijn de mensen die worden betrap met een camera’ (CGVS, p.13). Ook zegt u dat A. een leidinggevende was in het dorp, en dat hij toen hij u zag in het theehuis, gemakkelijk aan anderen kon vragen wie u was (CGVS, p.18). U zegt ook dat hij u heeft kunnen bellen, zonder dat u uw nummer aan hem heeft gegeven (CGVS, p. 18). U vertelt voorts dat A. tijdens uw eerste huwelijk tegen u zei dat u het huis niet mocht verlaten wanneer hij weg was. U gehoorzaamde dit, want ‘de mensen hebben een vrees van Al Shabaab’ (CGVS, p. 10). U vertelt zelfs dat de mensen niet naar u durfden te komen om te zeggen dat ze spijt hadden dat u gedwongen gehuwd was, omdat ze schrik hadden (CGVS, p. 20). Uit dit alles blijkt dat Al Shabaab heel goed op de hoogte is van alles wat er gebeurt in het dorp, en een schrikbewind voert waardoor mensen altijd op hun hoede moeten zijn. Als zelfs het verlaten van het huis opgemerkt zou worden door Al Shabaab, dan zou het nieuws dat u opnieuw getrouwd bent en bij uw nieuwe man woont zeker snel tot bij Al Shabaab geraken. Het is bijzonder ongeloofwaardig dat A. u eerst een jaar met rust zou laten, dan zou wachten tot u een tijdje omging met M., tot u dan met M. trouwde en zwanger van hem werd, om daarna pas in te grijpen. U vertelde overigens dat niet enkel jullie families op uw tweede huwelijk aanwezig waren, maar ook de koranleer die de ceremonie leidde en de mannen van de wijk, alsook de vrienden van uw vader (CGVS, p. 23). Dat A. dan pas laat van uw huwelijk zou weten, en dit terwijl er veel mensen aanwezig waren op uw huwelijk en terwijl hij bovendien leidinggevende was in uw dorp, om dan vervolgens pas laat in te grijpen, is bijzonder ongeloofwaardig. Hiermee geconfronteerd stelt u dat u eigenlijk niemand vertelde over uw tweede huwelijk en dat u ook niet rondging in het dorp om te vertellen dat u was gescheiden en opnieuw getrouwd was zodat Al Shabaab niet op de hoogte kon raken hoewel ze alles goed in de gaten houden (CGVS, p.25). Dit kan niet gezien worden als een afdoende verklaring. Zoals

hierboven uiteengezet was Al Shabaab volgens u dus goed op de hoogte van alles wat er gebeurde in het dorp (CGVS, p.13), was uw gemeenschap zich bewust van uw scheiding en werd daarover gesproken (CGVS, p.21), en maakt u niet aannemelijk dat uw druk bijgewoonde tweede huwelijk geheim zou zijn gebleven (CGVS, p.23) of dat het onopgemerkt zou blijven dat u bij uw tweede echtgenoot was ingetrokken (CGVS, p.10).

Ook in uw beweerde veroordeling door Al Shabaab ontbreekt elke logica. Jullie zouden door A. beschuldigd zijn van overspel omdat hij vond dat jullie nog altijd getrouwd waren (CGVS, p.14). Nochtans wist iedereen in uw gemeenschap dat jullie gescheiden waren: u vertelde dat aan de mensen van het dorp (CGVS, p.21) en aangezien u niet langer in het huis van A. woonde maar weer bij uw ouders introk (CGVS, p.21) was deze scheiding ook zichtbaar.

Daarbij aansluitend ziet het CGVS nog een tegenstrijdigheid in uw verklaringen rond uw dochter. U beweert eerst dat het A. koud liet of u al dan niet uw dochter zou meenemen. U verklaarde: 'Ja, hij vond het oké, wat moest hij doen met de dochter?' (CGVS, p. 21). Later vertelt u dat uw moeder nog steeds elke dag telefonisch bedreigd wordt om uw dochter af te geven (CGVS, p.9,26). U zegt dat u niet wil dat uw dochter aan iemand van Al Shabaab gegeven zou worden (CGVS, p. 26). Nog even later wordt u op deze tegenstrijdigheid gewezen met de volgende vraag: 'Als A. zijn dochter zo graag wilde hebben, dan kon hij die toch gewoon meenemen toen u in de gevangenis zat?'. U antwoordde hierop het volgende: 'Hij kon het wel zo doen, maar het is niet zo geweest. Maar zelf hij heeft mij geen medeleven getoond.' (CGVS, p. 27). Dit kan niet gezien worden als een afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Het blijkt niet uit A. zijn daden dat hij zijn dochter graag terug wilde hebben. Hij had meerdere momenten waarop hij zijn dochter had kunnen meenemen, maar hij heeft dit niet gedaan. Bovendien verklaarde u dat A. leidinggevende was in uw dorp, dit getuigt van een machtspositie waarin men kan aannemen dat het voor hem niet al te moeilijk zou moeten zijn om zijn dochter te kunnen meenemen. U slaagt er niet in om hier een goede uitleg voor te geven.

Tot slot kunnen ook uw verklaringen over de gevolgen van de door u beweerde vluchtaanleiding niet overtuigen. Het is op zijn minst merkwaardig dat u niet weet wat er nadien met de ouderlingen gebeurd is. U verklaart dat de ouderlingen u vrij konden krijgen door borg voor u te staan. Als zij u niet zouden terugbrengen, dan zouden zij terechtstaan (CGVS, p. 25). Wanneer u dan gevraagd wordt wat er met de ouderlingen gebeurd is na uw vertrek, stelt u dat u dat niet weet. Uw verklaring voor deze lacune in uw kennis, is dat het niet belangrijk voor u is om dit te weten, omdat u al problemen genoeg heeft (CGVS, p. 25). U beweert wel dat uw man in 2023 vermoord werd, dus u heeft nog toegang tot informatie uit de regio. Dat u dan niet zou weten wat er met de ouderlingen gebeurd is, is bijzonder opmerkelijk. Binnen de Somalische culturele context is het bijzonder onwaarschijnlijk dat u niet begaan zou zijn met het lot van de ouderlingen van uw eigen gemeenschap. Dat geldt des te meer voor het grote belang van deze nasleep van uw beweerde problemen voor uw eigen familie, die nog altijd in Somalië woont.

Dat uw vader u wegstuurde uit Al Shabaab-gebied (CGVS, p.14,24) zonder kennelijk enige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen de represailles die de rest van uw familie zou moeten vrezen, bevestigt enkel de ongeloofwaardigheid van uw relaas. Nog steeds volgens uw verklaringen is de rest van uw familie immers pas uit uw dorp gevlucht nadat Al Shabaab een van uw zussen in uw plaats had meegenomen omdat ze uw verdwijning hadden opgemerkt (CGVS, p.7,16,26).

Ook bij de moord op M. kunnen overigens vraagtekens geplaatst worden. Jullie werden opgesloten in de periode tussen februari 2022 en maart 2022, en toch werd hij pas ruime tijd later vermoord, in 2023 (CGVS, p.8). Het is weinig waarschijnlijk dat Al Shabaab zo lang zou wachten met iemand te doden. De ongeloofwaardigheid van dit gegeven wordt nog versterkt door het volgende gegeven: wanneer u gevraagd wordt of er na uw vertrek uit Somalië nog iets gebeurd is in verband met uw probleem, zegt u niets over M. (CGVS, p. 15). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat er met uw familie gebeurde na uw vertrek uit uw dorp, vermeldt u wel meteen de problemen met uw zus, maar u vermeldt wederom niet dat uw man vermoord werd (CGVS, p. 25). Het is op zijn minst flagrant te noemen dat u weinig vertelt over de moord op M., terwijl u met deze man uit liefde getrouwd was. U vertelt zelfs niet wat er met hem gebeurd is tussen uw ontsnapping begin 2022 en de moord op hem in 2023. De beweerde moord op M. kan het CGVS bijgevolg niet als geloofwaardig achten.

Voor al deze onwaarschijnlijke elementen verzaakt u om een afdoende verklaring te bieden.

Samenvattend kan dus gesteld worden dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u neergelegde geboorteakte en overlijdensakte van uw kind, alsook het door u neergelegde attest van besnijdenis vermogen niet om een ander licht te werpen op de bovenstaande beoordeling. Ze hebben namelijk geen link met uw vrees.

Het medische attest dat u neerlegde kan evenmin bewijs leveren voor de waarachtigheid van de door u ingeroepen asielmotieven. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Zelfs indien op basis van dit attest kan worden aangenomen dat u littekens

*draagt omdat u in het verleden slachtoffer bent geweest van geweld, kan hieruit dus niet blijken wie de dader was van dit geweld, laat staan welk profiel de dader dan zou hebben gehad."*

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Bijgevolg worden ze door de Raad overgenomen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Verzoekster beperkt zich immers tot het uiteenzetten dat haar vluchtrelaas geloofwaardig is, niet in strijd is met algemene en specifieke informatie, dat zij oprechte inspanningen gedaan heeft om haar verzoek te staven en dat zij haar verzoek zo spoedig mogelijk ingediend heeft. Met dit veralgemeend betoog, dat geenszins concreet ingaat op de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal, weerlegt of ontkracht zij deze bevindingen niet en maakt zij een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk. Ook de uitgebreide theoretische overwegingen in het verzoekschrift, zijn niet van aard om afbreuk te doen aan de voorgaande overwegingen.

4.1.3. Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV) in Somalië en heeft ter staving hiervan een medisch attest bij het CGVS neergelegd. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer "*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*" en "*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*", in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. In deze dient de Raad vast te stellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw aan deze praktijk te worden blootgesteld. Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV, zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is.

4.1.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

#### 4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit de regio Lower Shabelle, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

*"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia from september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op*

<https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_20231221.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

*Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.*

*Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.*

*Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.*

*Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians(20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet*

*aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Lower-Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”*

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoekster brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verzoekster beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoekster gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van haar persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

4.2.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van haar raadsman en een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES